

Členka redakční rady paní Marta Zemanová občas vznáší otázku máli smyslu pokračování v jakémsi úsilí znamenající vydávání "Res publica". Chápu ji, ale nemlčím. Básník ruského původu a nositel Nobelovy ceny Josef Brodskij kdysi napsal: "Když neuspěje svobodný člověk, nikoho neobviňuje." To platí i na nás či spíše na mne. Ale to neznamená, že na svou příležitost "Res publica" už dál nečeká. Články s odlišnými názory to je to co máme v žádosti o vydávání a jakési

kredo. Bylo by pro mne nesmírně nudné si na stránkách přizvukovat až do loajálního deliria. Řešením není přijmout zákony, které vymezí co je zodpovědné, nebo vydávat novinářům licence, ale rozšiřovat úroveň veřejné diskuse, aby občené lépe mohli oddělit plevy dezinformací a prázdné rétoriky od zrn pravdy.

USIA + V.H.

U v n i t ě ř ě í s l a :

1. Antonín N ě m e c: Odpověď tajemníkovi MNV na kádrový posudek, který jsem dostal po dvaceti pěti letech.
2. Tajemník L e d l: Charakteristika na Ant. Němce.
3. Jan B e n e š: Pan poslanec nám vzkázal. Telegraf
4. Aleš Fuchs: Rozhovor s poslancem dr. Jiřím Paynem.
5. Z nového politického programu LDS. Zoravodaj LDS

Předpokl. cena: 1,- Kč M I Č 47263 Náklad: 50 výtisků

v y c h á z e l o

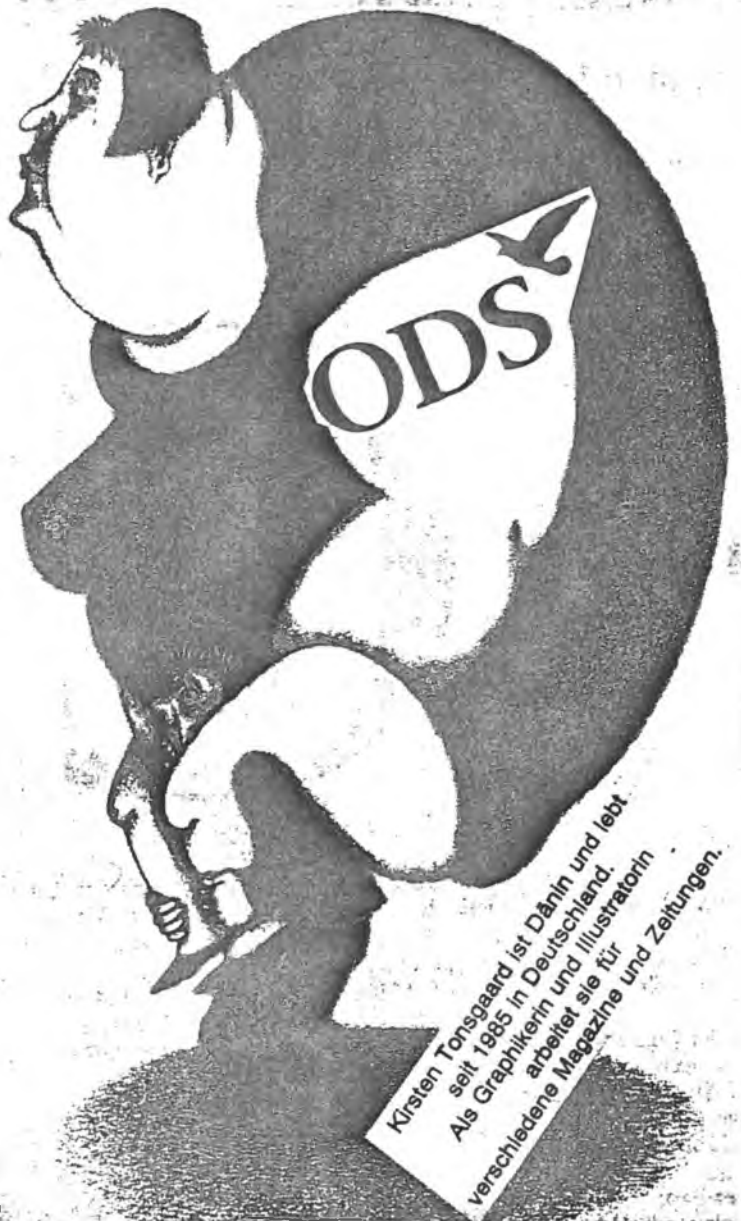
1 9 7 3 - 1 9 7 5

o b n o v e n o

1 9 8 7 r o č n í k 10 č

Vydává: Vladimír Hejný Red. Marta Zemanová
ČSA 34. 787 01 Šumperk řada: Julius A. Varga

Uzávěrka: 29.8.93

Kirsten Tongsgaard ist Dänin und lebt
seit 1985 in Deutschland.
Als Graphikerin und Illustratorin
arbeitet sie für
verschiedene Magazine und Zeitungen.

Kirsten Tongsgaard

Liebe

35

Československý týdeník

Nezávislý československo-americký čtrnáctidenník ♦ Independent Czechoslovak-American bi-weekly

FIRST CLASS

ROČNÍK 4, ČÍSLO 15

ČTVRTEK, 29. ČERVENCE 1993

\$1.00

VZKAZ KRAJANŮM

Rozhovor s poslancem J. Jiřím Paynem, předsedou ústředního výboru Poslanecké sněmovny ČR

Exulanti rádi: proč pro ČR?
● *Pane předsedo, zvlášť domov-exil a naopak není ideální. Nehl např. vysvětlila rozpřípínání zákonů č. 119/1990, podle něhož by měl být exulantům vrácen ukradený majetek a č. 87/1991, podle kterého je naopak vydán, znemožněno nebo zrušeno pouze na ty osoby, které mají čs. státní občanství. Exulanti nemohou volit a lín spolurozhodovat o osudech své vlasti, ačkoli stejně právo mají exulanti jiných evropských zemí. Co mi k tomu můžete říci?*

„Já jsem tehdy v parlamentu, který takové zákony schválil, nebyl. Mohu mluvit jen o současně době. Situace je však taková, že krajané jsou lidé velmi špatnou pověst, je předznamenána kupříkladu působením takových osob, jako byli pan Kotas, který tady neúspěšně zakládal politickou stranu a dále kandidoval na prezidenta. Myslím, že přes takové věci česká veřejnost vnímá typického krajana. Jsou ještě další příklady. Jde o lidi se zcela shodnou pověstí. Jsou stovky příkladů, kdy přijížděli zcela neschopní lidé a dožadovali se toho, že musejí za každou cenu radit naší vládě jako experti. V důležitých věších je však prokázáno, že jsou to lidé zcela neschopní, kteří se nedokázali uživit na Západě a domnívali se, že aspoň tady budou vystupovat v roli jakýchsi polobohů. Vzbudili jen obrovskou averzi, takže dnes už

nikdo ani nehodlá prozkoumávat, jestli nový příchozí snad přece jen nepatří k procentu těch schopnějších. To je výsledek dosavadního působení krajanů zde. O těch několika málo jiných příkladech, jako je například pan Prečan, který bez okázalosti pracuje, o těch se zase moc neví. Takže naše veřejnost má logický pocit, že krajané jsou lidé, kteří si ulehčili situaci tím, že odešli a teď by na tom chtěli ještě profitovat.“

● *Pane předsedo, ale kromě pana Kotase je tu pěkná řádka jiných, například pan Tigríd. Kteří to, co říkáte, dokonale vyurčejí.*

„Já jsem říkal, že tady působí několik postav velmi pozitivně. Tmářoval jsem pana Prečana, pan Tigríd je také jeden z nich.“

● *Mohl bych usát uvést desítky dalších, kteří vykonali obrovský kus práce pro domov, aniž se chtěli vrátit, protože už mají venku svůj nový domov, vynucený sice, ale to je prostě realita. Co členové Rady svobodného Československa, nedávno tady byl pan dr. Brzord, kdysi osobní tajemník ministra dr. Huberta Ripky, kteří organizovali transport zakázané literatury. Bez věsch těchto lidí by jistě komunismus přinejmenším odložal o něco déle, nemyslíte?*

„Problém je v tom, že tyto aktivity nebyly nikde zmnožňovány, to znamená, že naše veřejnost o nich vůbec neví. A ty disidentské organi-

zace, co zde existovaly a které byly podporovány, setrvaly svým způsobem negativní úlohu v rámci Občanského hnutí a naše veřejnost ve volbách jasně nadešlo, že s těmito lidmi nebudou dále v politice počítat. Já mám samozřejmě pozitivní zkušenost s touto pomocí ze zahraničí, ale pokouším se interpretovat mínění naší veřejnosti.“

● *Je to mínění veřejnosti nebo politické strany?*

„Já nehovořím o politické straně ani za politickou stranu. Pokouším se vystihnout starvnicka veřejnosti.“

● *Vy si prostě myslíte, že veřejnost zanevřela kvůli prouhu jedné politické strany (OH) na to, co se nám celá ta léta dostávalo z exilu jako pomoc? Svobodná Evropa, Hlas Ameriky, kde byly desítky našich kvalitních lidí, došli desítky s těmito stanicemi spolupracovali, co exilová nakladatelství, Skvořecký v Torontu udržoval povědomí o českém myšlení a literatuře vůbec, to všechno pohřbilo jedno OH? Myslím si, že Parlament by měl mít objektivnější hodnocení.“*

„Já nemluvim za Parlament!“

● *Ale já se vás ptám jako předsedy jednoho parlamentního výboru.*

„Svobodná Evropa a Hlas Ameriky jsou pozitivně hodnocené stanice a jejich lidé jsou přičítány americké vládě, nikoli krajanům. Tento proces, že disidenti odcházejí z politiky poté, co v porevolučním období behráli určitou roli, je zákonitý a ve všech postkomunistických zemích to takto probíhalo. A pokud nebude tato oblast náležitě zdokumentována a zprístupněna naší veřejnosti, tak se domnívám, že se na ni zcela zapomene, nebude ani zaznamenána a nebude mít vliv na další dějiny. Pokud se týče určitých požadavků krajanů, nutno říci, — na straně 4

že naše veřejnost je v současné době velmi excitovaná a neclitlivý přístup způsobuje zablokování veškerých pozic. Lze to dokumentovat i na přístupu bývalých německých krajanů, kteří se v roce 1938 přihlásili k říšskému občanství a teď by chtěli občanství a právo na vlast a vrátit majetek. Díky svým nesikovným aktivitám a lobbování dosáhli jediného, naše veřejnost se pro jejich zájmy zcela zablokovala.“

Mám dojem, že veškeré petice a veškeré aktivity krajanůských spolků v zahraničí, možná z neznalosti nentality postkomunistické společnosti, se dopustily stejného omylu. A zdá se, že naše veřejnost je zcela zablokována pro jakékoli jednání o těchto věcech. A pokud si krajané samí nelepší svůj image v České republice, domnívám se, že politicky tady nebude nikdo ochoten o této věci vůbec jednat.“

● *Jak by si mohli zlepšit svůj image, a čím?*

„Máme smlou, že nemáme žádnou postavu, která by byla natolik významná, že by na ni mohlo být poukazováno jako na takový vzor. Já sám se například domnívám, že by byla třeba možnost založit nějakou investiční společnost, která by tady postavila cokoli, nějaký malý podnik a tak ukázala, že krajané jsou schopní se zorganizovat k něčemu pozitivnímu. Dosud tady žádný takový pozitivní symbol neexistuje. Pokud hovořím se svými voliči, opravdu nemám na co pozitivního poukázat. Mohu konstatovat, že jsou tu pouze požadavky, o pomoci, která existovala zvenku v minulosti, nikdo z naší veřejnosti nic neví. Čím se stalo, že naopak např. rumunské, maďarské, polské lobby je v USA tak silné a vstřícné pro domov? A naopak?“

● *Myslíte si, že vzájemný poměr občanů u těch zemích je jiný?*

„Právděpodobně ano. My jsme v tom atypická země. U nás jsou vztahy ke krajanům přesně opačné.“

● *Má parlament v úmyslu na toto téma někdy jednat?*

„Opakují, já jsem ve federálním parlamentu, který tehdy schválil dva zákony citované v úvodu, nebyl. A odmítám odpovědět na to, co bude nebo nebude v tomto směru parlament dělat. To je otázka dalších politických rozhodnutí.“

● *Tak aspoň na závěr co byste krajanům ozkouzal?*

„Já bych jim doporučil, aby se snažili výrazně zlepšit svůj image v České republice.“

● *Tak Vám děkuji.* ALES FUCHS

Prezident ČR podepsal protikomunistický zákon

Po „dlouhých odpovědných uváženích“ podepsal prezident České republiky Václav Havel zákon o protiprávnosti komunistického režimu a odporu proti němu. Podle svých slov se dopracoval k názoru, že zákon o protiprávnosti komunistického režimu je právně v pořádku, že není v rozporu s ústavou ani s listinou základních práv a svobod. Prezident Havel se vyjadřoval k třinácti zákonům a všechny vyjma novely celiniku zákona podepsal.

Další po udělení

Byl puč nebo nebyl?
Televize a rozhlas v Praze a Bratislavě sdělily v neděli 25. července, že uvnitř slovenské vládnoucí strany HZDS se utvořila opozice, která chtěla sesadit slovenského předsedu vlády Vladimíra Mečiara. Ten to sánil v rozhlasovém interview přiznal. Není však zřejmé, nakolik je celé tato zpráva solidní, protože premiér sám rád vyvolává rozruch, který se nakonec ukáže nepravdivý.

Novinové zásičky, podávání povoleno
Časopisní správou pošt v Brně č.j. P/3 - 200/92
ze dne 22.1.1992

„Telegraf“

Pan poslanec nám vzkázal

Mám za to, že akademický titul zavazuje, a to svého nositele, k tomu, aby se například nevyjadřoval jako hlupák.

JAN BENEŠ

Totéž si myslím o poslanecké funkci, i když ledajaký svrchovaný zástupce lidu mne přesvědčil už o tom, že hlupák, a to důkladný, jsem spíše já, když mne cosi podobného napadá. Tudíž mne to, co mi vzkázal pan dr. Jiří Payne prostřednictvím newyorského Čs. týdeníku ze dne 29. července 1993, zejména mrzí. Případám si totiž tak trochu jako Švejk, když se lázal své milé, zda ho má ráda, a ta mu s řehotem odvětila: »Já té mám ráda jako pazdero v...« atd. Rodinné noviny ten citát z klasika nemohou dokončit.

Pan dr. Payne vzkazuje krajanům, citujeme – aby se výrazně snažili zlepšit svůj image v ČR. Když má někdo anglické jméno, považuje zřejmě za nutné i použít anglický výraz, že? Ale nemluví prý jako předseda zahraničního výboru Poslanecké sněmovny, ani za politickou stranu (na mou duši, že nevím, ke které patří, a je mi to jedno) ani za sněmovnu, jen sám za sebe a pokouší se zároveň vystihnout názor veřejnosti na krajany, z nichž lze prý pozitivně hodnotit jen pana Prečana a pana Tigrída. Jinak, abychom tak rekli, je to chamrad se špatnou pověstí. Pomohli si tím, že odešli do zahraničí, zcela neschopní, kteří se nedokázali uživit na Západě a domnívali se, že alespoň tady (doma) budou vystupovat v roli jakýchsi polobohů.

Tož pane doktore! V číně bývali také, ale od dob totalit exil a hospodářská emigrace těch, co se těžko živilo, vim například o panu ... a do i,

živilo ho maoistické radio Peking, a zaráží mne, že předseda zahraničního výboru neví, že nás dnes zastupuje v OSN. I Egon Lánský nás kdysi zastupuje. Takového Drábka, se znalosti kanadské empirie na výbornou, zase poslali zastupovat kdysi do Afriky, zřejmě taky neschopá. Stejně neschopní byli zajisté i všichni ti členové SVU a dalších o organizací, kteří peníze sbírali, práci pro vlast, za kterou se neplatilo, zdarma konali, v Los Angeles třeba každého 28. října vztýčovali čs. vlajku na radnici, což ovšem nebyly, jak se, pane předsedo zahraničního výboru, domníváte, disidentské organizace, co zde (na Západě) existovaly. Konaly totiž zcela nedisidentsky v rámci svých zemí a obcí průvody, manifestace a výstavy, třeba k 21. srpnu, pořádaly. V rámci svého vlastnictví, pane!

Srovnávat tyto lidi, tak jak to činité, »s přístupem bývalých německých krajanů« (co je to bývalý německý krajan, snad bývalý německý občan ČSR jste si přál, pane doktore, fici:), je přinejmenším velká sprostota. Hodně velká.

Nikdo z těch lidí si totiž, jak pravíte, neulehčoval situaci tím, že odešel, a teď by na tom chtěl ještě profitovat. Mnozí neodešli jen proto, že byli na hranicích odstřeleni jako králíci, například. Mnozí si zachraňovali holé životy, mnohým držely bolševické úřady desetiletí jejich rodiny, věznily příbuzné, jaká to hnusota se to z vás vysypala, pane doktore? Jak profitovali? Tím, že hned po listopadu začali posílat peníze, vozit faxy, rozmnožovačky a jiné mašinky, to vše třeba pro OF, Art Fórum, případně fungl nového prezidenta země, a přinejmenším ve svém případě se nepamatují, že bych usilo-

val o »zmapování té činnosti«, i když mne mrzí, že nikdo neměl tolik slušnosti, aby alespoň napsal děkuje. OF ostatně, pokud je mi známo, nemapovalo, dokonce si prý ani nevedli pokladní deník...

Také v »pozitivně hodnocených stanicích« RFE, Voice of America, o kterých jste se ráčil zmínit, pracovali a vysílali i tvořili »krajané«. Jenže političti exulanti, pane doktore.

Tudíž v čem si máme zlepšit image, tedy dojem a pověst? Být na 100 % spokojeni s tím, jak se s námi zachází? Říkáte, že jsme předznamenání působením pana Kotase, ale uklidněte se, pan Kotas má zatracené špatnou pověst i v Kanadě. Což by člověk sedící ve váš ctěné funkci měl vědět a »mapovat«.

Podle mého názoru jste se ve svém interview dopustil hrubě netaktnosti, projevil omezenou neznalost. Račte svému úřadu přikázat, aby Vám dodali (ze svého na to jistě nedáte) poslední vydání Encyklopedického slovníku z roku 1993, kdež se třeba dočtete i o jménech jako Lettrich, Peroutka, Hlavatý, Dvorník, Kubelík, Firkušný, Husa a desítkách dalších »krajanů« – podle Vás, kteří se opět podle Vás, nedokázali na Západě uživit. Jinak nás je dobře k půl miliónu, a kdo myslíte, že nás živil, mimochodem? Vaše interview je právě tak dobré, jako to, co kdysi dávala za totality Eva Pilarová či Miloš Forman, ad vocem emigrace. Dávali je ovšem v Praze a (Pilarová) zajisté pod nátlakem. Vy jste však mluvil, předpokládám, svobodně.

Pravíte, že když hovoříte se svými voliči, nemáte pokud jde o »krajané« na co pozitivního poukázat. Tak dobře. Na co pozitivního poukazujete u důhodců, kominiků, či Židů, pane doktore?

IV/2/65

V Libici n. Doubravou dne 2.2.1955.

Titl.

Expediční skupina pro výzkum půd

Na pořadí 46 P.r.a.h.a.l.

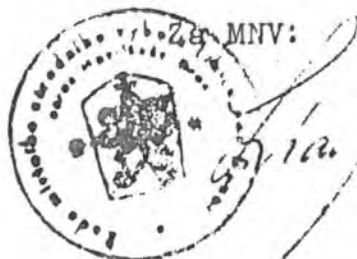
Ci	28/65
Doba	4. 11. 1965
Orbit	11. 2. Exp. skup
Ref.	
Vytváření	
Teplota	

Věc: Charakteristika na Antonína Němce:

Dotazovaný Antonín Němec narozený 8.5.1933 je jediným synem ze zemědělské rodiny. Rodiče vlastnili před vstupem do J Z D 7 ha zem. půdy se kterou v roce 1957 vstoupili do JZD, kde otec jmenovaného dosud pracuje jako ošetřovatel prasat. Matka je již po několik let nemocná a práce neschopná. Pokud se týká jejich politického profilu dá se říci, že v žádném případě nesouhlasí s dnešním zřízením a rovněž i jejich syn má v tomto směru hodně po rodičích. Dále pro objasnění celého případu je třeba uvést, že uchazeč o místo ve Vašem úřadě je člověk, který spekuluje již od té doby co se vrátil z přesně vojenské služby. Vzhledem k tomu, že je jediným nástupcem na hospodářství svého otce po stránce zajištění pracovními silami, byla s ním uzavřena dohoda po skončení odborného studia na čtyřleté zemědělské škole v Čáslavi, že nastoupí jako technická síla v našem JZD. Po skončení vojenské služby započal na svoji povinnost a odstěhoval se ke svoji snoubence do Skvořic u Českého Brodu se záminkou, že tam bude vykonávat svoji zemědělskou praxi, Avšak ani tento jeho úmysl nebyl pravdivý, ale chtěl tím obelstít místní i místní úřady a a dále hledal místo u veřejné bezpečnosti a to na dvou různých místech což mu nebylo doporučeno a také nebyl přijat a nyní do třetice žádá o zaměstnání ve Vašem podniku. Výsledek počinů tohoto mladého muže a jemu podobných je ten, že není daleká doba, kdy na našem venkově nebude člověka, který by zabezpečoval zemědělskou výrobu a naše úřady a podniky jsou tak benevolentní, že tento stav doslova pestují. Pro takovéto synáčky hromadily jejich rodiče majetek a skupili kde jaký kus půdy, aby měli ještě více a dnes by chtěli, aby na jejich kotěrech pracoval někdo jiný. Naše mínění je asi takové, že kdyby všichni ti zemědělci odborníci, kteří se nám ještě dodnes leckde povalují přišli do praxe tam kam patří, byl by stav v našem zemědělství daleko jiný než tomu je dnes. Závěrem je ještě třeba dodat, že dotazovaný sám je rozmazlený a drzý jedineček, který za každou cenu chce uniknout svým povinnostem. Tolik k případu Antonína Němce.

Klesický nosudek bývalých neomezených vládců - omezených budovatelů "farmy zvířat", neváhají kritizovat v té době až zoufale opatrné tání stalinismu. Jsem přesvědčen, že tento pán přivedl do neštěstí za celou svou éru velký počet svých spoluobčanů ze kterých tak rád usilovně vytvářel svoje "případy".

V.H.

**Oddělení
pro likvidaci lidí**

Pane Lédl,

Slovanská epopej

budete se asi divit, kdo Vám píše, ale po přečtení Vámi vypracované charakteristiky na mě mi nedá, abych se k této věci nevyjádřil. V charakteristice mimo jiné píšete, že rodiče v žádném případě nesouhlasí s dnešním zřízením a že i já v tomto směru mám hodně po rodičích. Musím přiznat, že v tomto směru jste měl plnou pravdu, i když můj poměr ke zřízení v té době jste nemohl znát.

Vaším úmyslem bylo škodit a proto jste to tak napsal.

K mé spekulaci se zaměstnáním bych chtěl uvést asi toto. Už v roce 1964 na rozdíl od Vás jsem byl přesvědčen, že minula doba nevolnictví, kdy pán rozhodoval o svém poddaném, zda mu dovolí se odstěhovat. Zřejmě pod dojmem své všemocnosti jste mi také nepotvrdil odhlášení z trvalého pobytu při mé návštěvě na MIV v roce 1964.

Zdůrazňujete také moji tehdejší povinnost pracovat v JZD Libice n/D. Žádná taková nebyla. Finanční prostředky na studium mi poskytovali moji rodiče a Vy i zástupci JZD jste se začali o mě zajímat až těsně před ukončením školy. Dohodu o které píšete jsem uzavřít nechtěl, ale bylo mi naznačeno, že v záporném případě bych nemusel být připuštěn k maturitě.

Nemohu se však zbavit jednoho dojmu bývalý pane tajemníku. Kdyby nebylo násilím prováděné kolektivizace nemusel by jste Vy a Vám podobní mít strach, kdo bude na těch kotárech (jak píšete) pracovat. Každý by si své nástupce zajistil a měli jste po starosti.

A jedno bych Vám chtěl poděkovat. Píšete, že jste nedal 2x doporučení k mému zaměstnání u VB. Nyní velice oceňuji Vaše tehdy moudré jednání. Zřejmě jste mě ochránil od mnoha nepříjemností, kterým bych se asi nevyhnul v dnešní době, kdybych u této složky pracoval.

Nejvíce mě ale zaujal závěr mé charakteristiky. Jsem jedináček, za to nemohu, ale rozmazlený jsem nikdy nebyl. Rodiče při práci na těch kotárech na mé rozmazlování neměli čas.

Určitě se divíte, že i s takovým posudkem jsem byl přijat. Zaměstnavatel měl tehdy k dispozici ještě další dvě úplně opačné hodnocení (škola, JZD Škvorec) a usoudil, že to Vaše je jednostranně zaměřené proti mé osobě. U tohoto podniku pracuji již 25 let.

Dovolte mi, abych i já závěrem charakterizoval Vás jako člověka. Byl jste ubohým bezcharakterním přísluhovačem totalitního režimu.

Nezávislé informační a tiskové
centrum
Slovákova 8, 602 00 BRNO

Antonín N ě m e c

Č k v o r e c

PŘÍLOHA

Z nového politického programu LDS CESTA KE SVOBODNÉMU STÁTU

LDS a úsilí o obnovu liberalismu

Rozdělením LDS a výsledky voleb bylo rozhodnuto o tom, že z parlamentu vznikajícího českého státu zmizela liberální strana. Nepovažujeme tento stav za normální a s obavami pozorujeme zápas pravého a levého bloku politických sil, jež si vynucuje od stran vládní koalice dalekosáhlé kompromisy a do základů nového státního uspořádání vkládá výsledky zákulisních dohod a politických obchodů.

Pozici středu, kde se otevřel nový prostor, LDS opustit nehodlá. Stále konfliktnější a nepřehlednější vnitropolitická situace naopak zdůvodňuje potřebu zvýšit úsilí o vytvoření silného liberálního hnutí. LDS se bude obracet na onu nemalou část českého obyvatelstva, která smýšlí liberálně, a na všechny strany středu, s nimiž doufá, že naleznou společnou řeč.

LDS sdružuje občany, pro které je výchozí společenskou a politickou hodnotou člověk, jeho důstojnost a možnost svobodného rozvoje. Práva a svobody kolektivní, správu obce, účel a poslání státu odvozuje LDS od svobody jednotlivce. Je stranou hlásící se k zásadám mezinárodního liberálního hnutí vyjádřeným zejména v Liberálním manifestu z roku 1947.

Jako liberální strana respektuje LDS v rámci svého programu různost světónázorových východisek, víry a vyznání svých členů a vytváří prostor pro svobodnou diskusi.

LDS podporuje vládou realizovaný směr ekonomické reformy založený na přechodu k tržní ekonomice a rozsáhlé privatizaci. Přes různost názorů na optimálnost reformního postupu vidí jen jednu možnost - dovést ho do konce. Rozvinutou tržní ekonomiku pokládá LDS nejen za nejproduktivnější způsob organizace vlastnických vztahů, ale také za jednu z hlavních záruk lidské svobody. Svoboda občanů není myslitelná bez jejich svobody ekonomické.

Tímto opožděným vydáním se vracím k úsilí, které nakonec nebylo zbytečné a dokonce i premier Klaus považoval za nutné, skutečnost o tom, že naše strana nepřestala existovat uvést ve svém veřejném listě. I když expozé premiéra do právních oblastí ve formě "Kožení tady seděl, sedí a bude sedět" je veskrze pochybné, ale u LDS sedí. VH.

Privatizace a budování rozvinuté tržní ekonomiky se však nesmí stát zástěrkou pro rozsáhlou korupci státních úředníků a politiků. LDS chce podporovat takové legislativní úpravy, které těmto jevům budou čelit. To považujeme také za první krok k systémovému řešení narůstající obecné kriminality a k zajištění bezpečnosti občanů.

LDS podporuje českou vládní koalici v úsilí vybudovat český stát. Kritizuje přitom nedůslednosti vládních stran, zejména malou věrnost zásadám vedoucí k porušování politické kultury. Rostoucí nemorálnost „velké“ politiky a stále častěji se projevující arogance moci (mimo jiné v přezírání zájmu prostých občanů spojené s nedostatečnou profesionalitou v řízení některých státních záležitostí) ohrožují rodící se demokracii a důvěru v ní.

LDS neusiluje o překotné organizační sjednocování. Ostatně i v minulosti vždy velice obezřetně přijímala výzvy k jednotě, ať vycházely z kruhů spjatých s Chartou 77 či z vedení OF. Zároveň byla vždy stranou konstruktivních metod s odporem k radikalismu. Dává přednost dohodám o spolupráci a dobře připraveným předvolebním koalicím před ukvapeným sjednocováním, které by vedlo k myšlenkovému ochuzení a politickému splanštění.

Překonání své krize chápe LDS jako zkoušku, která ji naučila znát svou cenu. Je odhodlána překonat nesnadné období mimoparlamentního působení a považuje zápas o svobodnou podobu společnosti za svůj trvalý úkol. Uhájení své samostatné existence chápe LDS v neposlední řadě jako odmítnutí a odsouzení metod, které měly vést k její likvidaci. I v tom spatřuje svůj příspěvek k politické kultuře českého státu.

(Program Cesta ke svobodnému státu je všem zájemcům k dispozici na sekretariátu LDS. Na požádání Vám jej rádi zašleme. Publikovaná část je závěrečnou kapitolou programu.)

Zpravodaj Liberálně demokratické strany 2/1993

Připravil sekretariát LDS, Bartoškova 4, 140 00 Praha 4, tel./fax: (02) 42 89 481
Redakce Hana Mahlerová, Jan Scheinost.
Uzávěrka 7. února 1993.

**Dnes
s ODS**

Obvodní soud LDS nezrušil !

Ve středu 27. ledna přinesly některé deníky zprávu, ze které bylo možné se domnívat, že Obvodní soud pro Prahu 1 zrušil Liberálně demokratickou stranu, event. rozhodl o její neexistenci. Tato informace se nezakládá na pravdě! Ve snaze uvést tuto - ve většině případů nešpatně míněnou - informaci tisku na pravou míru a zabránit tak panice v řadách členů LDS, rozhodli jsme se publikovat spolu s usnesením výkonného výboru i několik doplňujících informací:

- 1) Obvodní soud pro Prahu 1 nevynesl ani rozsudek ani usnesení, kterým by LDS zrušil nebo ji prohlásil za neexistující. Ukončil pouze - i když za velmi podivných okolností a s použitím vskutku „svěrázného“ výkladu zákona o politických stranách - řízení ve věci žaloby LDS proti V. Hradské a spol., když předtím z řízení raději zcela vyloučil ODA.
- 2) Novináři, kteří byli soudnímu přelíčení 26. ledna přítomni, vyjadřovali po jeho náhlém ukončení údiv a mírné zděšení, což někteří - bohužel pouze verbálně - potvrdili na následné tiskové konferenci LDS. Z toho důvodu se lze domnívat, že zprávy o údajném „zrušení LDS“ soudem měly v jistých případech alespoň skrytou formou naznačit, že s nezávislostí soudů a dodržováním politických práv u nás není vše zcela v pořádku.
- 3) LDS podá nejpozději do 19. února t.r. proti rozhodnutí OS pro Prahu 1 odvolání k městskému soudu. Ten po přezkoumání případu rozhodne, zda bude či nebude řízení obnoveno. Věříme, že městský soud shledá důkazní materiál svědčící o nelegálnosti pokusu zlikvidovat LDS natolik průkazným, že nařídí pokračovat v projednávání naší žaloby. LDS však v každém případě použije všech zákonných prostředků k obhájení práva na svou existenci a svůj majetek.
- 4) Před uzavěrkou tohoto čísla jsme se dozvěděli od předsedy oblastní organizace LDS v Českých Budějovicích M. Fleischmana, že tzv. likvidátor O. Hřebíček zneužívá zmíněných informací tisku k tomu, aby zesílil tlak na vydání majetku organizací LDS Občanské demokratické alianci. Výkonný výbor LDS vyzývá v souladu s usnesením předsednictva všechny organizace LDS, aby na podobné výzvy nereagovaly.

Z otevřeného dopisu Václavu Klausovi

(...) S ohledem na naše funkce v LDS chceme upozornit na nesrovnalosti, které se zdánlivě týkají pouze naší strany, ve skutečnosti však mají širší souvislosti a jim odpovídající význam. Shodou okolností v týž den, kdy Poslanecká sněmovna zvolila prvního českého prezidenta, rozhodl Obvodní soud pro Prahu 1 ukončit řízení, které se konalo na základě žaloby LDS proti Dr. V. Hradské a Občanské demokratické alianci pro pokus o likvidaci LDS a pro uchvácení jejího majetku. Soud řízení ukončil údajně proto, že neshledal dostatečně průkaznou subjektivitu LDS. Tento závěr,

připomínající nejspíše žert, se týká strany, která - jako první - pracovala ilegálně už za komunistického režimu. Nepřítel máme od té doby až dodnes dost - a zdá se, že nás opět chtějí zahnat do ilegality.

Velice nás znepokojuje, že Vaše strana se staví blahosklonněji k těmto našim nepřítelům než k nám. Významný člen ODS Dr. K. Stome je obhájcem Dr. V. Hradské v uvedené soudní pti; ona sama zveřejnila prohlášení (nikým nedementované), že bude ministrem zahraničí ČR (člen ODS) jmenována první velvyslankyní našeho státu v Budapešti; ministerstvo vnitra, řízené členem ODS, v našem sporu zřetelně straní ODA; ODS pak s námi od listopadu 1991 nekomunikuje - opravdu, jako kdybychom byli v ilegality.

Tyto skutečnosti jsme uvedli v podání Výkonného radě ODS, jejímž jste předsedou (přiloha), a požádali jsme o změnu jejího postoje. Přestože naše podání má datum 5. ledna t.r., odpověď jsme dosud nedostali.

Vážený pane předsedo! Malé strany jsou také strany, podobně jako malí lidé jsou lidmi - a mají práva stejná jako ti velcí. V době, kdy roste nezákonnost, kriminalita a opět upadá právní vědomí společnosti, je třeba považovat dodržování práva a jasně vymezených pravidel hry za conditio sine qua non. Hlavní strana vládní koalice nemá víc práv než ostatní, ale má hlavní odpovědnost. Bylo by dobře, kdyby si toho byla vědoma.

Vaši

Emanuel Mandler, Karel Štindl

